

C_2022463DA.01001403.xml
5.12.2022

DA

Den Europæiske Unions Tidende

C 463/14

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Argeş (Rumænien) den 9. august 2022
— SC Adient Ltd & Co. KG mod Agenţia Naţională de Administrare Fiscală og Agenţia Naţională de Administrare Fiscală — Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Ploieşti
— Administraţia Judeţeană a Finanţelor Publice Argeş

(Sag C-533/22)

(2022/C 463/19)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Argeş

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Adient Ltd & Co. KG

Sagsøgte: Agenţia Naţională de Administrare Fiscală og Agenţia Naţională de Administrare Fiscală — Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Ploieşti — Administraţia Judeţeană a Finanţelor Publice Argeş

Præjudicielle spørgsmål

1)

Skal bestemmelserne i artikel 44 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (1) samt artikel 10 og 11 i Rådets gennemførelsesforordning nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af momsdirektivet (2) fortolkes således, at de er til hinder for en praksis ved en national skatte- og afgiftsmyndighed, hvorefter en uafhængig hjemmehørende juridisk person kvalificeres som det faste forretningssted for en ikke-hjemmehørende enhed, alene fordi disse to selskaber tilhører den samme koncern?

2)

Skal bestemmelserne i artikel 44 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem samt artikel 10 og 11 i Rådets gennemførelsesforordning nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af momsdirektivet fortolkes således, at de er til hinder for en praksis ved en national skatte- og afgiftsmyndighed, hvorefter en ikke-hjemmehørende enhed anses for at have et fast forretningssted på en medlemsstats område med udgangspunkt alene i de tjenesteydelser, som den hjemmehørende juridiske person leverer til den ikke-hjemmehørende enhed?

3)

Skal bestemmelserne i artikel 44 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem samt artikel 10 og 11 i Rådets gennemførelsesforordning nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af momsdirektivet fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning og en praksis ved en national skatte- og afgiftsmyndighed, hvorefter en ikke-hjemmehørende enhed anses for at have et fast forretningssted på en medlemsstats område, selv hvis det omhandlede faste [forretningssted] kun leverer varer, og ikke tjenesteydelser?

4)

Hvis en ikke-hjemmehørende person, på en medlemsstats område, på en hjemmehørende juridisk persons adresse, råder over menneskelige og tekniske midler, hvormed personen sikrer levering af forarbejdningssydelser for varer, som den ikke-hjemmehørende enhed skal levere, skal bestemmelserne i artikel 192a, litra b), i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem [samt] artikel 11 og 53, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af momsdirektivet da fortolkes således, at de ovennævnte forarbejdningssydelser, som leveres ved brug af den ikke-hjemmehørende juridiske persons tekniske og menneskelige midler, er:

(i)

tjenesteydelser, som den ikke-hjemmehørende juridiske person modtager fra den hjemmehørende person ved brug af de ovennævnte menneskelige og tekniske midler eller, i givet fald, (ii) tjenesteydelser, som den samme ikke-hjemmehørende juridiske person leverer ved brug af de ovennævnte menneskelige og tekniske midler?

5)

Afhængigt af besvarelsen af spørgsmål 4), hvordan skal leveringsstedet for tjenesteydelserne da fastlægges med henvisning til bestemmelserne i artikel 44 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem samt artikel 10 og 11 i Rådets gennemførelsesforordning nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af momsdirektivet?

6)

Skal der i forbindelse med fastlæggelse af, hvorvidt det faste forretningssted foreligger, i lyset af artikel 53, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af momsdirektivet, ses bort fra aktiviteter knyttet til behandlingsydelser for varer, såsom modtagelse, inventering, afsendelse af ordrer til leverandører, tilrådighedsstillelse af oplagringsarealer, lagerstyring i it-systemet, behandling af kundernes ordrer, angivelse af adressen på transportdokumenter og fakturaer, støtte i forbindelse med kvalitetskontroller, osv., fordi der er tale om administrative støtteaktiviteter, som er strengt nødvendige til behandlingen af varerne?

7)

Under hensyntagen til principperne om, at beskatningsstedet skal være det sted, hvor varerne endeligt forbruges, er det i forbindelse med fastlæggelse af leveringsstedet for forarbejdningsydelserne da relevant, at varerne efter forarbejdningen sælges af tjenesteydelsesmodtageren (er bestemt til) for hovedpartens vedkommende uden for Rumænien, mens der svares moms på de i Rumænien solgte varer, således at forarbejdningsydelsernes resultat ikke er »forbrugt« i Rumænien, eller — såfremt det omvendt er »forbrugt« i Rumænien — at der svares moms på dette resultat?

8)

Foreligger der en levering af tjenesteydelser som omhandlet i momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), selv hvis de tekniske og menneskelige midler tilhørende det faste forretningssted, som modtager tjenesteydelserne, kan være de samme som dem, der tilhører den leverandør, hvormed disse tjenesteydelser reelt tilvejebringes?

(1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

(2) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15.3.2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2011, L 77, s. 1).